

Metody numeryczne

Wojciech Chrobak

4 grudnia 2017

Zadanie 3 - obowiązkowe

x	0.062500	0.187500	0.312500	0.437500	0.562500	0.687500	0.812500	0.935700
f(x)	0.687959	0.073443	-0.517558	-1.077264	-1.600455	-2.080815	-2.507266	-2.860307

Tabela wyznacza wielomian:

$$a_{n-1}x^{n-1} + a_{n-2}x^{n-2} + \dots + a_1x^1 + a_0$$

Jeśli do wielomianu podstawimy za x kolejno x_1, x_2, \dots, x_n przyjmując odpowiednie $f(x)_1, f(x)_2, \dots, f(x)_n$ za wartość wielomianu otrzymamy macierz:

$$\begin{bmatrix} x_1^{n-1} & x_1^{n-2} & \dots & x_1 & 1 \\ x_2^{n-1} & x_2^{n-2} & \dots & x_2 & 1 \\ \dots & \dots & \dots & \dots & \dots \\ x_n^{n-1} & x_n^{n-2} & \dots & x_n & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} a_{n-1} \\ a_{n-2} \\ \dots \\ a_0 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} f(x)_1 \\ f(x)_2 \\ \dots \\ f(x)_n \end{bmatrix}$$

GSL

Do rozwiązania danego układu równań można wykorzystać faktoryzację LU

Kod

```
1 #include <iostream>
2 #include <gsl/gsl_matrix.h>
3 #include <gsl/gsl_linalg.h>
4 #include <iomanip>
5
6 using namespace std;
7
8 const int size = 8;
9
10 int main() {
11     cout.setf(ios::fixed, ios::floatfield);
12     cout.precision(4);
13
14     double x[] = {0.062500, 0.187500, 0.312500, 0.437500, 0.562500, 0.687500,
15                   0.812500, 0.935700};
16     double y[] = {0.687959, 0.073443, -0.517558, -1.077264, -1.600455, -2.080815,
17                   -2.507266, -2.860307};
```

```

17     gsl_matrix *A;
18     A = gsl_matrix_alloc(size, size);
19     for (int i = 0; i < size; ++i) {
20         for (int j = 0; j < size; ++j) {
21             double temp = pow(x[i], j);
22             gsl_matrix_set(A, i, size - j - 1, temp);
23         }
24     }
25
26     gsl_vector *fx;
27     fx = gsl_vector_alloc(size);
28     for (int k = 0; k < size; ++k) {
29         gsl_vector_set(fx, k, y[k]);
30     }
31     gsl_vector *a;
32     a = gsl_vector_alloc(size);
33
34
35     int s;
36
37     gsl_permutation * p = gsl_permutation_alloc(size);
38
39     gsl_linalg_LU_decomp (A, p, &s);
40
41     gsl_linalg_LU_solve (A, p, fx, a);
42
43     printf ("Wspolczynniki a = \n");
44
45     for (int l = 0; l < size; ++l) {
46         cout << gsl_vector_get(a, l) << endl;
47     }
48
49
50     return 0;
51 }

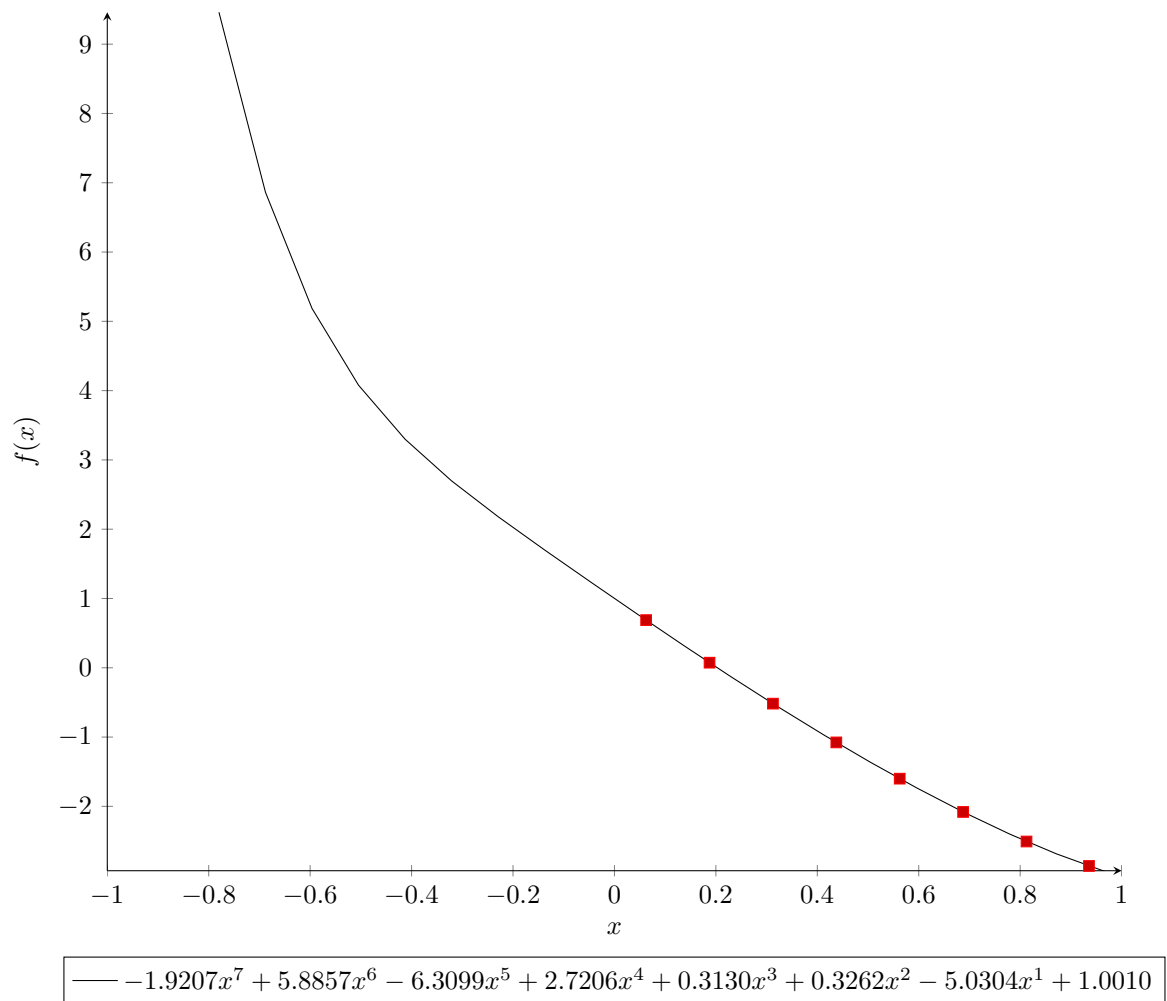
```

Wynik

$$a = \begin{bmatrix} -1.9207 & 5.8857 & -6.3099 & 2.7206 & 0.3130 & 0.3262 & -5.0304 & 1.0010 \end{bmatrix}$$

Wielomian:

$$-1.9207x^7 + 5.8857x^6 - 6.3099x^5 + 2.7206x^4 + 0.3130x^3 + 0.3262x^2 - 5.0304x^1 + 1.0010$$

Można jednak zauważyć, że wartości z tabeli rosną (maleją) niemalże liniowo a nasz wielomian interpolacyjny dla wartości ujemnych rośnie bardzo szybko. Zatem nasz wielomian nie do końca można uznać za poprawny na wszystkich przedziałach x .